A Kezek, a Szolgálat keresztútja

ELFOGADJA A SZENVEDÉS KELYHÉT

Isten szolgálatába állni égi kehely elfogadása. A VAGYOK égi keze nyújtja és a „szolgád leszek” földi keze fogadja el ezt a kelyhet. A kehelyben Isten jelenléte van a szent vérben. A kelyhet elfogadóban a szent vágy él: eggyé lenni az Úrral. Testközelből megélni és megtapasztalni őt. Ez a vágy indít Isten után a lelkészi szolgálatra. Ami életforma: a Láthatatlan Isten szolgálata az elengedésben.

Mindent el kell engedni ahhoz, hogy Isten a tiéd lehessen és te Istené. A kehely üres kezekbe illik csak bele. A lelkészi szolgálat nagy kísértése: megtömni a kezeket. Munkával: a gyülekezet és épületek építésével. Pénzzel és egyházi hatalommal. Amint ezek után nyúlsz, már nem lesz hely a kezedben az égi kehely számára. A szolgálat titka ezért az elengedés: amibe mások kapaszkodnak, abba te nem kapaszkodsz. Azt tudatosan elengeded. Mert te a Láthatatlan szolgálatában állsz. És az a vágyad, hogy Ő a tiéd lehessen; te pedig az Övé. A Láthatatlant a földiek elengedésével szolgálhatod. A földieknek pedig azzal szolgálsz, hogy szemed szüntelen az Égre emeled. Ezért kell elengedni mindent: az embereket, akikért szolgálsz; a gyülekezeti tagokat, akiknek lelki épülésén fáradozol; a hitedet, mellyel istent hiszel. A teológiádat, ahogyan Istenről gondolkodsz. A láthatatlan Istenért kell elengedned mindent. Hogy Ő a tiéd legyen, te pedig az Övé.

Nézz Jézusra: ezt az életformát élte eléd. A Gecsemané-kertben elengedett mindent, hogy Istené lehessen és Isten az övé.

HALÁLRA ÍTÉLIK

Aki a Láthatatlannak él, az nem töltheti be a földiek elvárásait. Amiket nem lehet és nem is kell teljesíteni. Az elvárások elmaradásából, beteljesületlenségéből születnek az ítéletek. Mindenki tudni véli, milyennek kell lennie a lelkésznek, az Isten emberének. Tőle várják álmaik, ideáik beteljesítését és megvalósítását. Mindazt, amit ők maguk nem képesek és nem is akarnak megtenni. Legtöbben a kisujjukat sem mozdítják Istenért, a szeretetért. De legyen valaki, aki megteszi – helyettük. Ezt várják a lelkésztől. Egy másik embertől. És ezért szükségszerűen csalódnak benne.

A csalódásból pedig megszületnek az ítéletek: nem elég jó; nem elég ügyes; nem ért ehhez vagy ahhoz; nem úgy gondolkodik, mint mi; nem az fontos neki, mint nekünk. Gúzsba kötözhetnek az ilyen ítéletek. Megbéníthatják azt, aki magára veszi őket. A cselekvőképessége korlátozódik annak, aki minden ítéletet meghall. És mások szolgája, rabja lesz, aki a megfelelésnek él.

Nézz Jézusra: nem tett eleget az elvárásoknak, ezért vitték megkötözve ítéletre. De csak a kezét kötözhették meg. A láthatatlan Isten szolgálatában Lelke szabad maradt és független.

ELFOGADJA A KERESZTET

Akiben megfogant a vágy a Láthatatlan Isten szolgálatára, annak előbb-utóbb döntenie is kell a szolgálat felvállalásáról. A vágy az első lépés az úton. A szolgálat felvétele, az életforma tényleges vállalása a következő. Ez realizálja a vágyat. Az elfogadás ad testet és alakot neki. Ez teszi az isteniben való életet és részesedést földivé. A láthatatlan égi kéz, amely a vágyat ébresztette a földi valóság súlyával lesz tapasztalattá. Elengedéssel kezdődött minden – az elfogadásban valósul meg minden.

A papi szolgálat terhének valódi súlya felmérhetetlen az út kezdetén. Aki elindul ebbe az irányba és felveszi a lelkészi életformát, képtelen kiszámítani, meddig bírja azt hordozni. A könnyűnek tűnő teher lépésről-lépésre lesz egyre nehezebb. Amit szívesen vettél fel, azt később talán kénytelenül hordozod. Amibe lendületesen kezdtél, azt egyre lankadtabban folytatod. Amihez volt erőd az út elején, ahhoz nem biztos, hogy lesz a végére is. Mert a lelkészi szolgálat kereszt. Nehéz, súlyos, elhordozhatatlan és halálos kereszt. Ha elfogadod, ez lesz a veszted. Ebbe fogsz belehalni, ahogy a bányászok is belehalnak a porba.

Nézz Jézusra: elfogadja a kereszted. A te keresztedet súlyát is érzi. És viszi. Hogy oda érj, ahová indultál...

FÖLDRE ROSKAD

A bukásoknak különböző fokozatai vannak. Minél hosszabb az út, annál nagyobbak, fájdalmasabbak tudnak lenni. Először még nem olyan nehéz felállni. Még tart az erő. Vannak bukások, melyeket lehet kontrollálni. Ilyenek a hibák. Egy rossz lépés, egy óvatlan pillanat, egy apró figyelemkihagyás, egy rosszul megválasztott szó. Botlásokat, hibákat még lehet korrigálni. Olyan helyzetek ezek, melyekben még kézben vannak a dolgok. Ahol még nem borul fel minden. Ahonnan még van visszaút, javítási lehetőség.

A lelkészi szolgálat mindennapjainak képe ez. Hogy megbotlasz, elesel és hibázol. Tanulhatsz és tanulnod is kell ezekből a hibákból. Legfőképpen azt, hogy nincsen száz lábad, hogy mindenhova odaérj és mindenütt megállj. Nincs száz kezed, hogy mindent te csinálj, csak az a kettő, amelyikkel támaszkodsz és kapaszkodsz. Nincs száz szemed, hogy mindenre és mindenkire te figyelj. És nincs mindenre erőd sem, hogy végeláthatatlanul te hordozz mindent.

Nézz Jézusra: elesik. Egyik kezével megáldja a földet, amelybe te is megbotlasz. A másikkal tartja a keresztet, az elmúlást, ami rád is vár.

TALÁLKOZIK ANYJÁVAL

Lelkész vagy, pap vagy. Valaki vagy – mondják. Vagy ezt gondolod magadról. Az utadon szembe jön veled a múlt. Minden, amit otthonról hoz az ember magával. A jó is, a rossz is. A szép is, a csúnya is. Mint az árnyék, úgy kíséri múltja az embert. Nem lehet sem elfutni, sem elmenekülni előle. Egyszerűen ott van. Mint a hűséges kutya, úgy követi a gyermekkora az embert. Nem lehet elkergetni, úgy is ott kullog a nyomában megint.

Tudnod kell lelkészként, honnan jössz. Találkoznod kell anyáddal és apáddal. Belőlük lettél emberré is, lelkésszé is. Tőlük kaptál figyelmességet, melegséget. És figyelmetlenséget és szeretetlenséget is. Ez a kettősség lesz az erőd – ha találkozol velük és nem menekülsz el előlük. Hanem szemébe nézel anyádnak, apádnak. Felnőttként immár. És lelkészként. Bele kell tekintened önnön bugyraidba. Hogy a Láthatatlan Isten szolgája lehess, meg kell látnod, mit hordozol magadban láthatatlanul. Amíg nem bocsátasz meg nekik, nem leszel szabad a szolgálatra. Sem mások megértésére, sem a másoknak való megbocsátásra.

Nézz Jézusra: anyjától kap erőt az úton. És keresztjében összeköt téged azokkal, akiktől az életedet kaptad.

SIMON SEGÍT

Lehetetlen egyedül végigjárni a lelkészi szolgálat útját. Segítség nélkül nem megy. Kell, hogy legyenek olyanok, akik segítenek hordani a terheket. A külső terheket. Akik a munka terhét leveszik a válladról. Kinyitnak egy ajtót, meggyújtanak egy gyertyát, rendet raknak utánad, füvet nyírnak, megjavítják ami elromlott, elintéznek neked valamit. Felsorolni sem lehet, mi mindennel szolgálnak és segítenek. Ők a lelkész Cirénei Simonjai. Akik két kezükkel tesznek érted valamit.

Ők azok, akik nélkül nem mennél semmire. Annyi mindent megtesznek és felvállalnak terheidből. És akiken olyan könnyen átsiklik aztán a tekinteted. Észre sem veszed őket. Meg sem köszönöd nekik amit tettek. Pedig már századszor állnak melléd, hogy kisegítsenek szorult helyzetedben. Az egyházi szolgálatban a legmellőzöttebb emberek ők. Akiknek alig jut megbecsülés és köszönet. Amit nem várnak ugyan el, de ami mégis nagyon jól esik nekik.

Nézz Jézusra: ő is rászorult Cirénei erejére. Anélkül nem ért volna útja végére.

VERONIKA VIGASZTAL

Isten szolgáját útja során sok keserűség, csalódás éri. Hordania kell a meg nem értettség terhét. Az emberi rosszindulat és szeretetlenség súlyát. Szolgálata abból áll, hogy a földieket az Ég felé tartja. Nem csoda, ha elfárad bele teste és lelke. Ezért van szüksége van vigaszra. Aki figyelmét másokra fordítja, maga is igényel figyelmet. Aki sokszor hallgat meg másokat, szeretné, ha őt is meghallgatná valaki. Aki súlyos titkokat őriz, kell, hogy könnyítsen a lelkén. Isten szolgájának szüksége van vigasztalásra.

Kell, hogy legyen utadon valaki, aki figyelmének kendőjét tartja eléd. Amiben megtörölheted arcodat. Ami letisztítja rólad mindazt, ami rád rakódott. Kell, hogy legyen egy másik embered, akinek kiöntöd a lelked. Aki úgy figyel rád Isten jelenlétében, mint ahogy te figyelsz másokra. Aki kihallja szavaidból az elrejtett fájdalmakat, érzéseket. Aki segít látni neked, ha nem látsz tisztán.

Nézz Jézusra: elfogadja Veronika kendőjét. Megtörli benne arcát.

ÚJBÓL ELESIK

A bukásoknak különböző fokozatai vannak. Minél hosszabb az út, annál nagyobbak, fájdalmasabbak tudnak lenni. A nagyobb bukások már felforgatják az életet és a lelket. Ezek már nem botlások, amikből könnyen fel lehet állni és nem hibák, amikből lehet tanulni. A nagyobb bukások a vétkek. Olyan folyamatok, amiknek irányítása kicsúszik az ember kezéből. És minden erejére szüksége van, minden mást félre kell tennie, hogy felálljon belőlük.

A Láthatatlan Isten szolgálatában a földdel kell megbirkóznod. Földi kapcsolatokkal, amikben benne vagy. Földi dolgokkal, amikben kódolva van harag, veszekedés, gyűlölet, kapzsiság és indulat. Ezeknek részese vagy és okozója is, mert benned is megvannak mindezek. Mivel a földön élsz és lényed még útban van Isten felé, ezért buksz el, vétkezel. És birkóznod kell a földdel.

Nézz Jézusra: mintha négykézláb mászna a keresztúton. A hátán visz téged.

MEGSIRATJÁK

Lehetetlen könnyek nélkül szolgálni a Láthatatlan Istent. Ha nincsenek könnyek, nincsenek mély érzelmek. Az érzelem, érintettség nélküli szolgálat hivatalnoki munka. És nem a Láthatatlan Isten szolgálata.

Előbb utóbb Isten miatt is meg kell szomorodnod. Érezned kell a fájdalmat, amit Jézus érzett. A szívedig kell, hogy érjen az ő útja. Akkor éled át és éled meg szolgálatodat, ha a szíved is ott lüktet. Nem vonhatod ki szolgálatodból. Benne kell lüktetnie. És ha a szíved is tét, akkor magadban érzed: mennyire lehetetlen és embertelen tud lenni küldetésed. Mégsem Jézus miatt kell sírnod igazán. Hanem önmagad miatt. Ha a zöldellő fával ezt tették, ha Isten eleven ága idáig jutott a szenvedésben, mi lesz akkor a száraz ágakkal: a gyenge hitű Isten-szolgákkal?

Nézz Jézusra: ismeri a könnyeket. A hajad szálait is számon tartja az Atya. Azt gondolod, nem látja könnyeidet is?

HARMADSZOR ESIK EL

A bukásoknak különböző fokozatai vannak. Minél hosszabb az út, annál nagyobbak, fájdalmasabbak tudnak lenni. Van olyan bukás, mely összeomlással végződik. Amikor minden erő elszáll és a Láthatatlan Isten szolgája csak fekszik a porban. Máshoz nincs ereje, sem pedig kedve. Magába húzódna és bújna ha tehetné. Nem tud kilépni a világba. Összeroppant a terhek alatt, amiket cipelt. És nem tud lábra állni.

A papi szolgálat tevőleges oldala eddig tart. Egyszer végére kell érned erődnek és akarásodnak. El kell jutnod utadon addig a pontig, hogy te magadtól többet már nem tudsz adni Istennek és a világnak. Kimerülés és kiégés határán fogsz tántorogni. És nem lesz erőd ahhoz, hogy tovább lépj. Szüleid, a Cirénei Simonok és a Veronikák már mögötted vannak. Már nem segíthetnek tovább.

Nézz Jézusra: arccal fekszik a porban. Erőtlenné lett az erőtlen szolgákért.

MEGFOSZTJÁK RUHÁITÓL

Mi mindent le kell vetkőzni a Láthatatlan Istenért! Hogy a végén lelkész meztelen valója maradjon csak Isten és a világ előtt. Ha igazán szolgálni akar valaki, veszíteni kell a szerepekből, amiket mint köntösöket hord magán az ember. Védelmül használja őket. Hogy nézzék valakinek, hogy óvja magát a kitettségtől. Hogy takarja önnön magát.

Istennek végzett szolgálatodban a puszta bőröd marad csak. Légy hálás azoknak, akik megfosztanak szerepeidtől és díszes öltözetedtől. Köszönd meg azoknak – még ha annyira kellemetlen is számodra -, akik lehúzzák rólad a nyájasságot, a kenetteljességet, a mű-figyelmességet, a hamis gesztusokat, a mindentudás köntösét. Ezek az álruháid. De nem jelmezbálra szerződtél színésznek. Hanem a Láthatatlant szolgálod. Aki szívek és vesék vizsgálója. Aki a bőröd alá, az álarcaid mögé lát. Miért gondolod, hogy bármit is játszanod kell a világ előtt, hogy ha Őt szolgálod?

Nézz Jézusra: tűri a megaláztatást és szótlanul viseli a lemeztelenítést. Nem háborog. Elszenvedi.

KERESZTRE SZEGEZIK

A világnak mindenre van eszköze és technikája. A Láthatatlan Isten szolgájának üres a keze. Nincsenek eszközei. Még arra sem, hogy megvédje önmagát. És a világ azt tesz vele, amit akar. Az erőszak ellen erőszak mentesség a válasz. A világ véghez viszi a maga akaratát. A Láthatatlan Isten szolgája erre képtelen. Ő csak énekli egy dalt, melyet vagy meghallanak vagy nem.

Szolgálatodban lesznek majd, akik föléd kerekednek. Nem tudásukkal, nem benső nagyságukkal, hanem fizikai erejükkel. Nem biztos, hogy bántani fognak. De erősebbek lesznek nálad és az ő akaratuk fog érvényesülni. Te elszenvedője leszel mindennek. Az ármánykodók, suttogók, bajkeverők, a háttérből irányítók ott vannak a gyülekezetekben. És megvannak a maguk eszközei veled szemben. Valójában nem tudják, mit cselekszenek. Azt hiszik Istennek szolgálnak.

Nézz Jézusra: ő volt a gyengébb. Legyűrték, leteperték, kifeszítették. Mint ahogy téged is.

MEGHAL

A Láthatatlan Isten szolgája meg fog halni. Abban, hogy nincs ott vele és mellette Isten, akit szolgált. És abba, hogy lesznek pillanatok, amikor magában sem leli azt, Aki benne él és Akinek a szolgálatába szegődött mélységes vággyal. Aki az élet leheletét adta, egyszer csak visszahúzódik. Aki maga a Jelenlét egyszerre nincs, vagy csak volt. A halál a lelkészi szolgálat próbája. Különben hogy lehetne valaki a Feltámadott tanúja?

A szolgálat keresztútjának ez a mélypontja. Aki dudás akar lenni, pokolra kell annak menni. Ha a Láthatatlan Istent szolgálod, a mélybe kell megérkezned. És meg kell ízlelned a halált. Magad körül úgy is tapasztalni fogod. Koporsók mellett kell állnod. Ne légy vak ezekre a pillanatokra. Ne engedd megfásulni a lelked. És ne elégedj meg könnyű szólamokkal, szép szavakkal, tanult szavakkal és igékkel a halállal és feltámadással kapcsolatban. Halnod kell magadban is, hogy másoknak szólni tudj az életről.

Nézz Jézusra: eltűnt a sötétben. Alászállt a feketeségben. Visszaadta lelkét Atyjának. Hogy ne légy egyedül, amikor rád kerül a sor.

LEVESZIK A KERESZTRőL

Isten Szolgája cselekszi ezt meg veled. Hogy megszabadít a keresztedről. Kihúzza kezeidből a szegeket – a hegek megmaradnak. Leemeli testedet és kezével fogja a kezed. Betakarja mezítelenséged. Megtisztogat. És átemel. A harcból, kínlódásból, szenvedésekből a nyugalomba. Az akarat-nélküliségbe. Mindenek elfogadásába és mindenek elengedésébe.

ELTEMETIK

Vannak, akik még életében temetik Isten szolgáit. Vereségeik, bukásaik, összeomlásuk és megsemmisülésük után. Temetnek – még életedben. Lemondanak rólad: nem vagy jó semmire. Nem lesz belőled igazi lelkipásztor. Így gondolják, akik látták vagy csak hallották keresztutadat. Látták bukásaidat: oda a hiteled. Ezért temetnek. Sokszor elevenen. Oda a hiteled – temetnek.

Nézz Jézusra: légy vele eleven sírodban. Melletted fekszik.

HARMADNAPRA FELTÁMAD

A harmadik napon a VAGYOK égi keze megérint téged. Megfogod az ő kezét és azt mondod: szolgád vagyok. Belépsz Isten jelenlétébe. Már nincsenek vágyaid mert egy vagy Úrral. Testközelből éled és tapasztalod őt dolgaidban. Ez az életformád: a Láthatatlan Istent szolgálod az elengedésben.

Mindent el kellett engedni ahhoz, hogy Isten a tiéd lehessen és te Istené. Már nincs meg a kísértés, hogy bármivel is megtömd a kezeidet: minden a tiéd. Az a valód, hogy Ő a tiéd, te pedig az Övé. A földieknek azzal szolgálsz, hogy szüntelen jelen vagy az Égben. Ezért szeretsz mindent és mindenkit: az embereket, a gyülekezeti tagokat. Ebben van a hitedet, mellyel Istent érzékeled. Az a teológiád, hogy jelen vagy Istenben és nem gondolkodsz. Ő a tiéd, te az Övé. Ő tebenned, te Őbenne. Feltámadás.